

Programajánló

2019. január 18. 17:30

Filmvetítés a híres japán rendező Sindó Kaneto filmjeiből

A klubnapon megtekinthető lesz a világhírű rendező egyik klasszikusa. De hogy melyik, azt Önök dönthetik el: **Kopár sziget** vagy **Farkas**

Szavazni az alábbi címen lehet:

<https://goo.gl/forms/LUdrgNXpL8pMsijJ3>

Kopár sziget (1960)

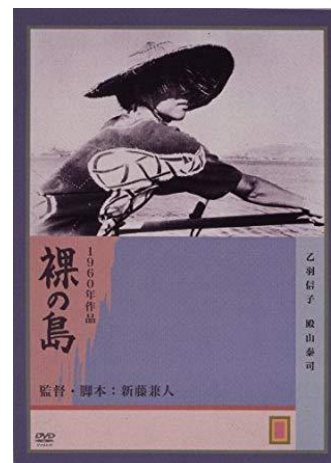
A film egy japán földműves család életét mutatja be. Ennek az életnek a középpontjában a mostoha természeti viszonyokkal folytatott küzdelem áll. Hősei egy törékeny nő és egy cserzett arcú, már kopaszodó férfi. Egy kis tengeri szigeten két fiukkal magányosan élnek. Nevüket nem tudjuk, hangjukat nem halljuk. Bár hangosfilmet látunk, nincs benne párbeszéd.

Farkas (1955)

A világháború utáni Japánban nem könnyű boldogulni. A film szereplői sincsenek könnyű helyzetben. A kilátástalanság hónapjaiban osztotva reménytelenségükben merész tervet szőnek. Hogyan lesznek hétköznapi emberek "hírhedt" útonálló rablók? Sindó ebben a filmjében ugyan az ötvenes évek viszonyaira reflektál a tőle megszokott stílusban, mégis nagyon izgalmas mai szemmel rátekinteni ezekre a karakterekre.

A klubnapon közreműködik **Farkas György** filmesztéta, a Károli Gáspár Református Egyetem Japanológia Tanszék oktatója, Sindó Kaneto munkásságának neves szakértője.

Örömmel jelentjük, hogy elindult Horváth Alíz, a Kizuna főszerkesztőjének podcast sorozata, amelyben a bölcsészet 21. századi szerepéről beszélget számos kutatóval több nyelven a világ körül. A Vihar Judittal készült (magyar nyelvű) beszélgetés *Kettősségek/Dichotomies* címen már meghallgatható a humanistathepodcast.com honlapon.

Beszámolók

Origami Tagozat

A Magyar Origami Kör 30 éves jubileumi Nemzetközi Origami Találkozójának díszvendége Shoko Aoyagi japán origami művész volt, aki magyarországi útjáról beszámolót írt a NOA (Nippon Origami Association) karácsonyi lapszámába. Az érdekes cikket sok fotóval illusztrálta.

Az origami csodálatos világa c. vándorkiállítást ősszel Budapesten, az Óbudai Platán Könyvtárban láthatta a közönség.

Fotó a megnyitóról, Dobóczki Józsefné *Japán babák*, Zsebe József *Medvék*

A vándorkiállítás 2019. január 11-ig Békésen tekinthető meg.

Az Origami Világnapok (2018. október 24. - november 11.) idei tematikája a csillaghajtogatás volt. Érdekes alkotások születtek, sokszor már a közelgő karácsony jegyében.

Teatasak csillaghajtogatások

Hunyadvári Szilvia áttetsző ablakcsillagai

Horváth Ferenc, az MJBT győri csoportja vezetőjének meghívására Horváth Hella origami művész 2018. október 29-én vetített képes előadást tartott a papírhajtogatás történetéről. A résztvevők megnézhatték az előadó és Barkó Magdolna origami alkotásait, később közös csillaghajtogatással fejeződött be az este.

Decemberben két origami alkotó önálló kiállítását nézhetik meg az érdeklődők:

Kozármislenyben, a Művelődési Házban Ácsné Dóczi Éva aprólékos virágdíszítéssel készült gyönyörű babáit csodálhatják meg, amelyek különleges technikával készülnek. A finom, kecses, színes alkotások eddig mindenhol nagy tetszést arattak. Éva az egyetlen magyar, akinek állandó origami kiállítása is van a Somogy megyei Várdán, a Közkincstárban.

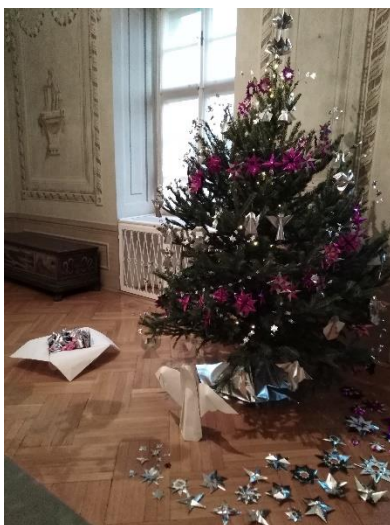
Budapest XII. kerületében a Hegyvidéki Kulturális Szalonban Hernádi Hilda zongoraművész tanár origami faliképeivel nyitották meg az adventi időszakot. **A kiállítás címe Zen/e/ origami** is utal az alkotó sokoldalúságára. Hildát a koncertek után a művészi papírhajtogatás kapcsolja ki, ez a zen egy különleges formája. Érdeemes megnézni a remek papírválasztást, amely kiemeli a geometrikus modellek és virágok szépségét.

Fotó a megnyitóról, középen Hernádi Hilda, háttérben az alkotások

Decemberben, a Nagytétényi Kastélmúzeumban iparművészek által díszített fenyőfák között lehet az ünnepre hangolódni. A Magyar Origami Kör ismét felkérést kapott egy fa feldíszítésére,

amely idén ezüst-lila színben csillog. A sok angyal és csillag közös munkával készült, úgyhogy még a látogatók is vihetnek ezekből emlékebe. A kiállítás január 6-ig látogatható. Ezzel a szép fával kívánunk mindenkinek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet!

Villányi Mariann

a Magyar Origami Kör tiszteletbeli elnöke

Fotók: Villányi Mariann, Barkó Magdolna, Ácsné Dóczi Éva, Dobóczki Józsefné

Debrecen

Jövőre lesz százötven éve, hogy Japán és Magyarország diplomáciai kapcsolatot kötött egymással. 2019-ben azonban nemcsak kormányzati szinten, hanem regionális formában is számtalan programmal készülnek erre a jeles évfordulóra. Például itt, Debrecenben, ahol több évtizedre visszanyúló kulturális cserekapcsolat él és virágzik a japán Tojama városa és a cívisváros között, amely kapcsolat fő életben tartójával és „motorjával”, Pinczés István Jászai-díjas rendezővel, a debreceni Színház Stúdió vezetőjével a közelmúlt és a közeljövő – e kapcsolatot illető – eseményeiről beszélgettünk.

A rendezőt elsőként a Színház Stúdió nemrég lezajlott japán útjáról faggattuk, amelynek apropóját Tojama város színtársulatának, a Bungeiza Gekidannak a hetven éves évfordulója adta. Kérdésünkre, hogy mivel, milyen színházi produkcióval készültek a jubileumi ünnepségre, meglepő válasz érkezett, amennyiben az előadott mű tulajdonképpen a Tojama-Debrecen közötti kulturális kapcsolat történetét is jelenti. Mint azt a rendezőtől megtudtuk, a debreceni színház 1981-ben ismerkedtek meg a japán társulattal New Yorkban, az ottani fesztiválon, ahol mindkét társulat Csehov: *Leánykérés* című darabját adta elő. Így egyértelmű volt, hogy a japán társulat fennállásának hetvenedik évfordulója mellett a japán-magyar regionális szintű kulturális kapcsolatok kezdetét is megünneplendő megint ezt a darabot veszik elő, és a japán társulat japánul, a magyar pedig magyarul adja elő Tojamában. A japánok „japanizáltan” (tatamin térdeltek kimonóban alacsony teázó asztal mellett, a papa (Csubukov) szamurájkardot ránt, amikor a kérőt (Lomov) kiebrudalják Natasával; a debreceniek pedig európai módon, ahogy Csehov megírta: Csubukovék kúriájának nappali szobájában, asztal körül vesznek össze a Bivalyrét

tulajdonjogán, illetve a Csípdmeg nevű vizsla vadászkutyai erényeinek hiányosságain, és vadászpuskával fenyegetik a leánykérőbe érkező „deli legényt”. A mostani produkcióban – avatott be a kulisszatitkokba is a rendező – sajnos az eredeti, 1981-es szereposztást már lehetetlen volt rekonstruálni, így most Csubukovot Csikos Sándor, Natasát Vlajk Marika, Lomovot pedig Tóth Kálmán alakítja.

Ám mivel a tojamai színtársulat ünneplése a jövőre esedékes százötven éves évforduló „előszobájának” is tekinthető, adódott a kérdés, hogy a debreceni színjátszók mivel készülnek a jövő évi jubileumra. Mint azt Pinczés István elmondta, Kato Micsio *Emlékkintornás* című darabját viszik színre ebből az alkalomból Jámbor József rendezésében, aki nemcsak a darab színrevitelét vállalta magára, de ő játssza a főszerepet is, és japán nyelven(!) fogja jövő év elején eljátszani a darabot, amelyet Japánban Pinczés István vezetésével a tojamai színtársulat tagjaival együtt is színre fognak vinni.

Pinczés István az *Emlékkintornás* magyarországi 2019-ben várható „útjáról” is beszámolt: jövő ősszel Debrecenen kívül Budapesten, Hajdúnánáson és Sopronban, a Progress Fesztiválon is meg lehet majd tekinteni a darabot. Az előadás „karrierje” 2020-ban is tovább szárnyal, hiszen a tokiói olimpia nyitógáláján a darabot a két csapat az egyik olimpiai helyszínen fogja bemutatni, 2021-ben pedig Monacóban a Mondial alkalmából a Grace Kelly Színházban japán-magyar-monacói koprodukcióban száll majd versenybe a világ mind az öt kontinenséről meghívott produkciókkal. A magyar-japán diplomáciai, egyben kulturális kapcsolatok közelgő százötven éves évfordulója azonban nemcsak a színjátszást ihleti meg. Aki arra is kíváncsi, hogy amellet, hogy a tojamai nemzetközi rajzpályázaton, illetve meseíró versenyen évtizedek óta részt vesznek debreceni és hajdú-bihari diákok is (amely meseíró pályázatot idén egy debreceni kisdíák nyerte meg), milyen egyéb képzőművészeti, komolyzenei és táncművészeti – kölcsönös - események várhatók 2019-ben a japán-magyar kulturális kapcsolatokat terén, az nézze meg a Pinczés Istvánnal készített interjúnkat a közelgő *Galéria* című kulturális műsorunkban.

Gyürky Katalin

A cikk eredetileg az alábbi honlapon jelent meg: <http://www.hajdupress.hu/cikk/tovabbra-is-viragzanak-a-magyar-japan-kulturalis-k>

Kecskemét

A KASZ+ 2018 - XV. Kecskeméti Acélszobrászati és Képzőművészeti Szimpozion, Nemzetközi Alkotótábor munkáját összegző, bemutató kiállítás megnyitóján egyesületünket Dr. Kovács Katalin titkár és alapító elnökünk, Csákváry János képviselte.

A mellékelt fotókon a Budapesten élő japán barátaink egyike, a nyári Csiperó fesztivál Aomoriból érkezett diákcsoport kísérője és tolmácsa, az Alkotótábor résztvevője: Fukui Juszuke festőművész látható tagtársainkkal. A művész a kecskét (jagi) jelentő írásjegyet 25 mm-es acéllemezből vágta. A kiállítás 2018. november 4-ig volt megtekinthető az IQ Kecskemét Kft. mélygarázsában a Four Points by Sheraton Hotel mögött.

Köszönjük és gratulálunk Árvai István tagtársunknak kitartó, nemzetközi kapcsolatokat ötvöző és kovácsoló munkájához!

Dr. Tókécs Zoltán Los Angelesben élő kutató biológus, a Dél-Kaliforniai Egyetem (USC) professzorának ikebana kiállítása a Hírös Agóra egyik termében látogatható (Kecskemét, Deák Ferenc tér 1.).

Tagtársunk, Gaál Zoltán fotográfus (Budapest) válogatott anyagából október 24-én, délután 15 órakor nyílt egy szép tárlat Kiss Zsolt barátunk kecskeméti Fotó Galériájában (Kecskemét, Kápolna u. 22.), amely 2019. január 6-ig látogatható.

*dr. Kriston-Vízi József elnök
vezetőségi társai: Kerényi József és dr. Kovács Katalin*

Az Európa Jövője Egyesület november 24-én tartott egy élménybeszámolókkal egybekötött ifjúsági konferenciát, amelyre mindenkit szeretettel vártak.

A számos érdekes előadás mellett a Csiperós Fesztiválon (Kecskemét, 2018. július 1-7.) szerzett élményeinkből összeállított 4 perces videó ősbemutatója is örömet szerzett az érdeklődőknek.

Ezúton jár a köszönet mindenkinek, aki küldött fényképeket Váriné Dósa Eszternek, akinek különösen hálásak vagyunk, hogy összegyűjtötte, megvágta, feliratozta, mozgóképpé varázsolta és remek zenével is ellátta a kis mozit.

Gyimesi András csoportvezető szülő

Fotók: Gaál Zoltán

Keszthely

Keszthelyen 2019. március 27-29. között kerül ismét megrendezésre az immár hagyományosnak számító Életfa Napok, ahol a vendég a Little Singers kórus lesz, Cubakino Nobuhito vezetésével. Emellett március 29-én a keszthelyi és a japán gyerekkórus közös koncertet is ad a keszthelyi Festetics kastélyban.

Szolnok

A szolnoki csoport várható programjai a 2019-es évben az alábbiakban olvashatóak:

Március

„Egy újabb találkozás”

A Szolnok testvérvárosából évente érkező 25. juzai diák-tanár delegáció látogatásai a város oktatási és kulturális intézményeiben.

*

Hinamacuri

Lányok ünnepe a szolnoki Pitypang Óvodában.

Április

A Szolnoki Szimfonikusok Vonósestje a Megyeháza dísztermében

A hangverseny programja:

- Akutagava Jaszusi: Triptyque
 - Josef Suk: Esz-dúr szerenád
 - Grieg: Holberg Suite
- Vezényel: Maszahiro Izaki

Május

Tango no Szekku

Fiúk ünnepe a szolnoki Pitypang Óvodában

Szeptember

„Ahol a Nap felkel”

Kiállítás Japán hagyományos művészetről

Kovács Mihály gyűjteményéből

az Aba-Novák Agóra Kulturális Központban

Szombathely

Az MJBT-Szombathely 2019-ben ünnepli fennállása 10. évfordulóját. Ennek alkalmából egy kis emlékkönyvvel tekintünk vissza az elmúlt 10 évre, amelynek könyvbemutatóját 2018. december 11-én tartjuk a Berzsenyi Dániel Könyvtárban, Szombathelyen.

A jövő évi jubileumi programsorozathoz is kiemelt rendezvénnyel készülünk. A Nemzetek Háza együttműködésével egy nemzetközi gyermekkimonó kiállítást hozunk el Magyarországra, amelyet márciusban Pécsen, szeptemberben pedig Budapesten tekinthetnek majd meg az érdeklődők. A rendezvényhez egy kiadvány is kapcsolódik majd, amely a kimonó motívumokkal ismerteti meg az olvasót.

A 2019-es évben egy régi álmunkat is szeretnénk megvalósítani, egy Japán központ kialakításával városunkban. Az épületet megtaláltuk, felújításához hamarosan kezdjük a gyűjtést és reméljük, hogy adományaikkal Önök is támogatni fogják kezdeményezésünket. Természetesen egy épület felújításához, berendezéséhez kapcsolódóan bármilyen jellegű segítséget, együttműködést szívesen fogadunk. A részletekről szívesen adunk tájékoztatást e-mailben.

Schmitt Csilla

Gasztronómia

Japán karácsonyi epertorta recept Borsányi Klárától

Tavaly a karácsonyi számban megjelent egy piskótából készült tejszínhabos epres tortám fotója és a torta elkészítésének receptje. Nemrég voltam a Japán Alapítvány Könyvtárában és ott, az egyik újságban találtam egy egyszerűbb receptet. Még a sütőt sem kell begyújtani, csak egy kisebb palacsintasütő szükséges a karácsonyi epertorta elkészítéséhez.

Nagy lelkesen hozzáfogtam az alapanyagok beszerzéséhez és a kisebb (kb. 12-13 cm átmérőjű) palacsintasütő kereséséhez. Az eper vásárlása volt a legnehezebb, mert novemberben már csak elvétve árúsítanak ilyen gyümölcsöt a környékemen. Pénzt, időt nem sajnáltam, vettem egy negyed kilót.

Kikészítettem a mérleget, a sütőt és a hozzávalókat: tojást, cukrot, lisztet, sütőport, joghurtot, olajat, tejszínt, fehér csokoládét, epret, 1 szál kis rozmaringot és végül a fényképezőgépet.

Íme a fotó:

Hogyan készült?

3 tojást megmostam, szétválasztottam. A fehérjét kis sóval és 45 gramm cukorral felvertem közepesen kemény habbá. (Lassan kell hozzáadagolni a cukrot). (Nem habverőt, hanem turmixgépet használtam.)

Ezután egy másik tálban a 3 tojás sárgáját kevertem ki 3 teáskanál cukorral. (Ezt viszont jó habosra kell keverni.) Majd hozzáadtam 70 gramm sima joghurtot és 70 gramm étolajat.

Kimértem 70 gramm réteslisztet, amelybe belekevertem 1 mokkáskanálnyi szódabikarbónát (jobban szeretem, mint a sütőport), és mielőtt hozzáadtam volna (a cukros joghurtos, olajos tojáshoz), átszitáltam.

A cukorral felvert tojások habját óvatosan hozzákevertem a másik tál tartalmához (ezt már kanállal adtam hozzá, nem turmixoltam) és félretettem hideg helyre kb. ½ órára.

A palacsintasütőt kicsit kiolajoztam és hozzákezdtem a sütéshez. 1 merőkanálnyi tésztát tettem bele, mert 1 cm magasnak kell lenni a palacsintának. Nagyon lassan, türelmesen kell sütni, különben nyers marad vagy odaég. (Rácson kell, hogy kihűljenek.)

A végén egy szép, aranszegélyes tányérra helyeztem a palacsintákat. A felvert cukros tejszínhabbal megkentem őket. Rátettem a felszeletelt epreket, majd újabb réteg következett. A tetejére reszelt fehér csokoládé-forgácsot szórtam, majd egy rozsmaring ágacsát szúrtam bele és kis porcukrot hintettem rá.

Hozzávalók:

3 tojás + kis só
70 gr kristálycukor
70 gr rétesliszt + 1 mk sütőpor/szódabikarbóna
70 gr joghurt
70 gr étolaj
200 gr friss tejszín + kis cukor
25 dkg eper
5 dkg fehér csokoládé reszelék
kis porcukor a tetejére

Ezt a karácsonyi epres palacsintát talán kicsit egyszerűbb elkészíteni!

Itadakimasz!

Mosoly és költészet

Városligethez közeli otthonában látogattam meg dr. Vihar Juditot, aki társaságunk elnöke, immár 17 éve.

A kapu mellett márványtábla emlékezik meg édesapjáról, Vihar Béla író, költő, műfordítóról.

Édesapja könyvtárának köszönhetően kora gyermekkorától megszerette az olvasást, ezen belül is a keleti szépirodalmat, amelyeket műfordítás közvetítésével élvezett. Érdekelte a Kelet varázslatos világa. Érettségi után az ELTE bölcsészkarára jelentkezett. Az oroszral nem volt gondja, mert a gimnáziumban – nyelvtagozatosként – heti 18 órában tanulta, így a magyar és az orosz mellé felvette a japán nyelvet, amelyet Major Gyula és Hani Kjóko (aki a Kodály intézetet alapította Japánban) tanított neki. Kezdetben 3 fős volt az évfolyam, de végül ketten végeztek, későbbi férjével, Mártonfi Ferencel. Ebben az időben még sem tankönyv, sem szótár nem létezett, így Hani Kjóko japán kisiskolásoknak szóló könyvet hozott tanítványainak, a következő óra szóanyagát pedig hetente postázta, hogy fel tudjanak készülni az órára.

A Magyar-Japán Baráti Társaság (továbbiakban MJBT) 1987-es alakuló üléséről a Magyar Nemzet híradásából értesült, de emlékezve a 20-30-as évek hagymázos szélsőjobb ideológiájára, a turanizmusra („Borneó és Celebesz, magyar volt és magyar lesz”), nem ment el az alakuló ülésre a Jókai Klubba. Később, amikor ismerőseitől értesült, hogy a társaság politikamentes, elfogadta az akkori alapító főtitkár, Szentirmai József meghívását a társaság vezetőségébe.

2001-ben az akkor épp elnöklő dr. Hidasi Judit 4 éves meghívást kapott Csibába, mint egyetemi oktató és ekkor választották meg dr. Vihar Juditot a társaság elnökének. Ebben az időben tanított az ELTE-n és a Károli Gáspár Egyetemen, emellett fordított, de mindezek mellett a legnehezebb munka az MJBT ügyeinek koordinálása lett, mert nemcsak kigondolni és kivitelezni kell rendezvényeket és részt venni eseményekben, hanem rengeteg ad hoc tennivaló adódik. Naponta jönnek az e-mailek a legváratlanabb megkeresésekkel. Ki koncertet, ki kiállítást szeretne rendezni, ki magyar családnál szeretne lakni itt tartózkodása alatt és folytatható a sor a végtelenségig. A vezetőség teljes megfiatalodásával azonban a feladatokat jól el tudja osztani a vezetőségi tagok között. Persze az MJBT vidéki csoportjaival is tartani kell a kapcsolatot és az eltérő színvonalú munkáról pozitív gondolkodással úgy von mérleget, hogy egyik jobb mint a másik. A csoportokban folyó munka mindig az ottani vezető személyétől függ, ha az karizmatikus – és többnyire az, akkor intenzív az ottani társasági élet és a kapcsolat a vezetőséggel. Így - mint legjobbakat az egyenlők között - rangsorolás nélkül említi Schmitt Csillát Szombathelyről, Hankó Ferencet Gyuláról, Horváth Ferencet Győrből, dr. Kriston Vizi Józsefet Kecskemétről, Sági Juditot Pécsről, Dunaújvárosból Németh Irmát, de ne hagyjuk ki Keszthelyet, Vácot, Szentendrét, Miskolc-Görömbölyt, Zalaegerszeget és más városokat se. Veszprém és Szolnok önálló, de előadókat szoktak kérni és nagyon jó velük a kapcsolat. A helyi csoportok mellett működnek a tagozatok, akik intenzíven segítik a vidéki csoportok rendezvényeit. Csak példaként említi a kalligráfiai tagozatot, melyet korábbi tanítványa, Zopcsák Ferenc vezet, aki - ha egy rendezvényen asztalhoz ül - azonnal kisebb tömeg veszi körül és lesi minden mozdulatát. Ugyancsak elismerésre méltó Vadady Kornél (harcművészet, kendó) Dani Zoltán (kertművészet) Katona Ervin (bonszai), Villányi Mariann (origami), Hajnal Krisztina (ikebana), Petrik Márta Magdolna (reiki) és Borsányi Klára

vezetőségi tag, aki szinte „minden hangszeren játszik” gasztronómia, fotodokumentáció, furosiki (csomagolásművészet). Szerénységből utoljára említi a haiku tagozatot, amelyet ő alapított 2000-ben.

A műfordításhoz első tanárától a karizmatikus Hani Kjókótót kapott biztatást, aki felfigyelt műfordítói tehetségére és Őe Kenzaburó novelláját adta neki fordításra (aki később, 1994-ben „Futball-lázadás” című regényével irodalmi Nobel-díjat nyert), de tagadhatatlan a családi hatás, hisz édesapja, Vihar Béla szintén jeleskedett műfordításaival. Ugyanakkor ez egyfajta szorongást és megfelelési kényszert is jelentett, ami a színvonalat illeti, mint ez művész szülők gyermekeinél általános. Kezdetben elvi vitájuk is volt, mert édesapja a műfordítás szépségét, ő inkább a pontos visszaadás fontosságát részesítette előnyben. De ahogy múlik az idő, egyre inkább meggyőződik édesapja igazáról. A dilemma azonban megmaradt, csakhogy most ő és mostani tanítványai között. A *Nagyvilág* című világirodalmi havilap kérte fel japán novellák fordítására. Az első,- még egyetemista korában- ott megjelent fordítása Őe Kenzaburó „A birkaemberek” című novellája volt, aztán Kavabátától „Az izui táncosnő”. A japán költészetet az olvasott műfordításokon keresztül szerette meg. Elbűvölte Kosztolányi stílusbravúrja. 2000-ben a fia az interneten felfedezte, hogy Angliában lesz egy haiku világtalálkozó (Londonban és Oxfordban). Ezen részt vett és rengeteget tanult és sok új barátot szerzett, akikkel mai napig tartja a kapcsolatot. Ilyen Jim Kacian, aki az USA-ban évente rendez haiku napot. Ez adta az ötletet, hogy Magyarországon is megrendezzék és idén ez már hatodik év, hogy megrendezik, amelynek a Hopp Ferenc múzeum ad teret, ahol megadott témára lehet verset írni, három kategóriában: diákok, felnőttek, profik.

2000-ben, Angliából visszatérve a MJBT keretében megalakította a haiku tagozatot, amely negyedévente összejön. A legjobb haikukat a KIZUNA általában lehozza, de egy haiku antológiát is terveznek, amelynek megjelenése 2019-ben várható. A *barátság* témájában íródott haikukat magyarul és japán fordításban fogja tartalmazni, szép képillusztrációkkal.

2002-ben fordította Macuo Basó legnagyobb művét az „Észak ösvényein”-t. Ezzel kapcsolatban a 2000-ben Angliában megismert barátok szervezésében végigjárták a költő vándorútját Tokiótól Akitáig, 2 hét alatt busszal (ezt Basó 5 hónap alatt tette meg, a 18. században gyalog és lóháton) enélkül az út nélkül nem tudta volna hűen visszacni Macuo Basó haikukba kristályosodott gondolatait, amelyeket ez az út katalizált. Az út végén, Akita mellett, Juzamaciban volt egy haiku világtalálkozó, 600 résztvevővel, mely angolnyelvű szekciójában világelső helyezést nyert el.

Feltétlen meg kell még említeni az ELTE, a Károli Gáspár Egyetem és a BGF (korábban Külkereskedelmi Főiskola) kooperációjával, 15 év alatt, 14 tanár együttműködésével elkészült Japán-magyar nagyszótárt, ami korábban nem létezett. Ezt részben egy korábbi japán nagykövet, Nukazava úr, részben a Minisztérium és a Japán Alapítvány támogatta anyagilag. Ennek ellendarabját, a Magyar-Japán szótárt csak Japánban lehetne megírni. Itt nemcsak szavak lefordításáról van szó, hanem a japán nyelv sajátosságai és egyedisége miatt a terminológiát is meg kellett teremteni. A közreműködők erős másirányú leterheltsége miatt csak szombat délután és este tudtak összejönni és ez évekig tartott. A munkát a japán külügyminiszter kitüntetéssel honorálta. A szótárt eleinte world formátumú file-okba rendezték. Ezekből volt vagy 370. Ezek összefésülését Judit fia, Mártonfi Attila nyelvész végezte el, aki a számítástechnikában igen jártas. Még a kiadót is ő szerezte. Maga a szótár hiragana alapú, a szó mögött zárójelben áll a kandzsi,

majd az, hogy milyen ragozási problémák vannak, példamondatokkal, ezzel kapcsolatos összeszés, közmondás és országismeret.

Végezetül fontosnak tartja megemlíteni, hogy akármilyen fáradtan is megy néha a MJBT rendezvényeire, az ottani baráti hangulat felvillanyozza. A társaság vezetése energikus, mindenki tudja, nógatás nélkül, hogy mi a feladata, mit kell tennie és emellett a szekeret egy irányba húzzák. Mindezt ellenszolgáltatás nélkül, lelkesedésből. Egyúttal szeretné megköszönni a tagságnak és a vezetőségnek azt a sok támogatást és rengeteg szeretetet, amit tőlük kapott.

Ami a címadást illeti, valahányszor Judittal találkoztam az utóbbi évtizedekben, soha nem láttam ingerülni, talán a keleti életfilozófia és bölcsélet hatása miatt, mindig megnyugtató, kedves mosollyal jutalmazza beszélgető partnerét.

Szerénységére igen jellemző, hogy meg sem említette magas japán kitüntetését. Már az ajtóban búcsúztunk, amikor a beszélgetésen gondolatban végigtekintve, azt összehasonlítva Vadady Kornéléval eszembe jutott a kitüntetés, a Felkelő Nap érdemrend az Arany Sugarakkal és a Nyakszalaggal, amelyet 2009-ben kapott. Ha nem emlékeztetem rá, talán elő se hozza...

lejegyezte Biró Tamás

Irodalom

Könyvajánló

Újabb mérföldkő a magyar-japán kulturális kapcsolatokban

megjelent Hani Kjoko zenetanár, fordító japán szépirodalmi szemelvényeinek magyar nyelvű műfordításaiból összeállított válogatás és a róla szóló megemlékezések

Budapest, 2018. november 10. - Ismét jelentős mérföldkőhöz érkeztek a magyar-japán kulturális kapcsolatok, hiszen megjelent Hani Kjóko zenetanár és fordító japán szépirodalmi szemelvényeinek magyar nyelvű műfordításaiból egy tekintélyes lektorált válogatás. Ez a kiadás

friss nyelvezetű, két részből álló egykötetes könyv, amely méltón tiszteleg a zene, az oktatás és a pedagógia iránt különös érdeklődést mutató Hani Kjóko kultúraközvetítő életműve előtt. Az első fejezetben a japán modernkori irodalom általa legértékesebbnek vélt részletei olvashatók, míg a második fejezet a fordítót és óvodapedagógust személyesen is ismerő magyarországi és japáni munkatársak visszaemlékezéseit foglalja magában. A kötet a Hani Kjóko Alapítvány Kuratóriumának támogatásával, Dr. Vihar Judit és Dr. Hidasi Judit szerkesztésében, a Balassi Kiadó gondozásában látott napvilágot, amit november 9-én ünnepélyes könyvbemutatón ismerhetett meg a műértő közönség. Az eseményen részt vett őexcellenciája Szató Kuni Japán magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövetasszonya, köszöntőt mondott Dr. Dietz Ferenc, a BGE kancellárja és Dr. Torda Ilona, a Hani Kjóko Alapítvány Kuratóriumának elnökasszonya, majd Soóky Andrea, a Balassi Kiadó igazgatója pódiumbeszélgetésben mutatta be a könyv szerkesztőit.

Jövőre lesz 150 éve, hogy Magyarország és Japán diplomácia kapcsolatot létesített egymással. A Budapesti Gazdasági Egyetemen (BGE) működő Keleti Üzleti Akadémia a magyarországi japán kultúra és nyelvoktatás meghatározó szereplőjeként kiemelt figyelmet fordít a két ország közt létrejött szellemi értékek gondozására és továbbvitelére.

Azok számára, akik közelebbről ismerik a magyar-japán kulturális kapcsolatokat, bizonyára ismerősen cseng Hani Kjóko oktató, zenetanár és műfordító neve és munkássága, aki kilenc éven át tartó magyarországi tartózkodása során kezdeményezője és aktív szerepvállalója volt a magyar zenei kultúra és pedagógia, a Kodály-módszer Japánba irányuló közvetítésének. Elsajátította és magas szinten művelte a magyar nyelvet, ugyanakkor nagy hangsúlyt helyezett a világszínvonalat képviselő japán szépirodalom magyarországi megismertetésére és terjesztésére is, illetve a japán nyelv hazai oktatásának intézményesítésére. Kultúrdiplomataként egyszemélyben testesítette meg a két ország közti közvetítői szerepet, amely hidat képezve megalapozta kulturális és gazdasági kapcsolataink azóta is töretlen fejlődését.

A magyar lelkű japánként is aposztrofált Hani Kjóko kitűzött óvodapedagógiai és zenei nevelési céljainak megvalósításáért alapított Hani Kjóko Alapítvány Kuratóriumának támogatásával és szerkesztésében, illetve a Balassi Kiadó gondozásában most megjelenő kötetet ünnepi könyvbemutatón ismerhette meg a műértő közönség. Az első fejezetben a japán modernkori irodalom legértékesebbnek vélt részletei olvashatók, míg a második fejezet a fordítót és pedagógust személyesen is ismerő magyarországi és japáni munkatársak visszaemlékezéseit foglalja magában.

A Budapesti Gazdasági Egyetem sajtóközleménye

Ajánlások a könyvhöz:

„A 2015-ben elhunyt Hani Kjóko Kodály Zoltán nevelési eszméinek úttörője volt Japánban. A zene, az irodalom és előadó-művészet valamennyi megnyilvánulási formája érdekelt, és ezeket aktívan és eredményesen törekedett beépíteni pedagógiai munkájába is. Rengeteget tett a japán–magyar kapcsolatok kiszélesítéséért és érdemi elmélyítéséért.” *Hidasi Judit* egyetemi tanár

„Igazi világpolgárnak láttam. Fürge észjárása fürge mozgással párosult. „Csak a technika fejlődik – jegyezte meg. – Mi, emberek nem sokat változunk.” Minden érdekelte, ami Magyarországgal kapcsolatos. Különösen az irodalom.” *Vihar Judit*, Japán–Magyar Baráti Társaság, elnök

„Szerelmese volt a magyar nyelvnek és művészetnek. Intézmény volt. A legtöbbet áldozta azért, hogy a kultúránkat befogadják Japánban.” *Balogh Márton* író, magyar nyelvet tanít Japánban

„A harminc év közös munkában, azt hiszem, más ember lettem. Megtapasztaltam, mire vagyok képes, megtanultam szolgálni egy ügyet, megtanultam nagyon fegyelmezetten gondolkodni és dolgozni. Örülni a gondolatnak. Megtanultam tisztelni egy másik kultúrát és megérteni, hogy a „más” nem jobb és nem rosszabb, csak MÁS.” *Tordáné Hajabács Ilona*, Hani Alapítvány, elnök

Fotók: BGE és Gilicze Ágnes

Megjelent a **Műhely** idei tematikus száma, benne a japán irodalom klasszikus és kortárs szerzőinek magyarul most először olvasható műveivel, tanulmányokkal és esszékkel a japán kultúra különféle vetületeiről a haikutól a mangán át az ikebanáig, a Hopp Ferenc Ázsiai Művészeti Múzeum egyedülálló Gendzsi-gyűjteményével, és még rengeteg egyéb különlegességgel! A Műhely Japán-száma kapható a megszokott elárusítóhelyeken, köztük az Írók boltjában, a Budapest, VI. Andrásy út 45. szám alatt 1000 Ft-os árban, valamint megrendelhető a folyóirat email címén. Bővebb információ: <http://gyorimuhely.hu>

Tartalom

Vakák a Gendzsi regényéből (Villányi G. András fordításai)

„Való lesz ismét
álomszerű légyottunk?

Mert tudhatatlan,
e könnybe fúló létet
álmok percébe oldom.”

*

Dénes Mirjam: *Egy nem mindennapi olvasmány régmúlt korok mindennapjairól* – A Hopp Ferenc Ázsiai Művészeti Múzeum Gendzsi-albuma

„A Gendzsi monogatari lényege és világirodalmi értéke nem a narratívában, nem is a cselekmény drámaiságában, hanem a szöveg kordokumentum-voltában, és egyben magas fokú líraiságában rejlik. Bár a történet fikció, semmihez sem hasonlíthatóan rögzíti a Heian-kori udvari élet fényűző mindennapjait, fejlett kultúráját, társadalmi, intellektuális és érzelmi relációrendszerét, szokásait, hiedelemvilágát, egyszerűen a teljes miliőt.”

*

Villányi G. András: *Japán irodalom és mulandóság*

„A cseresznyevirág épp törekenysége és az által válhatott az avare-érzés ikonjává; egy gyöngye szellő vagy pár esőcsepp bármikor elsöpörheti – s ezt szépsége csúcán, hiszen szirmai sosem fonnyadnak kocsányukra. Ezért válhatott a harcban elesett samuráj szimbólumává is.”

Villányi G. András: *A búcsúvers – Dzsizsei*

„Szívemben fény gyúlt: nagy ború és derű azonossága.”

Villányi G. András: *Basó*

„Basó pompás példa arra a nőiesnél is bársonyosabb érzékenységre, amit egy Iga Ueno-i ex-samuráj gránitkeménységével ötvöz életében, gondolatosságában és kivált haikujában.”

*

Csikamacu Monzaemon: *A tambai Jósaku éji dala* (Vihar Judit fordítása)

„A világmindenség hat útja áll előttük, melyek közül három a pokolba, kettő vissza a földi világba vezet, és csak egyetlen egy a mennyország kapujához. Három alvilági folyó sodra örvénylik előttük, útjukat az égi kocsihúzó ló irányítja. Köröttük a halál hatalmas hegyláncainak sötétlő árnyai. S lassan megindulnak az alvilág felé vezető úton. Ekkor mélységes mély álomba zuhannak.”

*

Akutagava Rjúnoszuke: *A mocsár* (Rudlof Dániel fordítása)

„Nem tudom, hogy dél van-e, vagy este. Már öt-hat napja az indákkal körbefont fák között bolyongok a rejtélyes világ után vágyakozva.”

Tanizaki Dzsúniciró: *Sunkin története* (Vihar Judit fordítása)

„Elgondolkodtató, hogy abban az évben, amikor a fénykép készült, a Sunkin lány harminchét éves volt és még ugyanebben az évben Szaszuke is megvakult és nagyon valószínű, hogy a vak muzsikussal a portréval közeli időpontban látta utoljára Sunkint. Ugye hihetőnek tűnik, hogy az utolsó éveit élő vak muzsikus emlékeiben is valamennyire elhalványodott a Sunkin lány alakja? Ezzel egyidejűleg az is lehetséges, hogy a fokozatosan halványuló emlékezetet képzelődéssel pótolta, miközben a számára oly különösen drága nő képét maga alakította át?”

Hosi Sinicsi: *Bérgyilkos vagyok* (Vojcskó Anita fordítása)

„Egy bérgyilkos vár rám lesben állva, és ugyanakkor azt állítja, hogy nem akar megölni.”

A kedvenc karóra (Oláh Nikoletta fordítása)

„Ettől kezdve ő és az óra elválaszthatatlanok voltak. K. úr úgy bánt vele, mintha a saját testrésze lett volna. Ő maga még fiatal volt, ezért nem szánta rá magát a rendszeres orvosi szűrésre, de az órát mindig bevizsgáltatta.”

A varázskönyv (Somogyi Kinga fordítása)

„Miután sikerült mindent beszereznie a hozzávalókat: a vörös rózsza virágporát, a fekete fecskefarkú lepke hímporát, egy kis ametisztet, egy fehér egér szárított farkát, hazament az albérletbe. Utána a könyv utasításai alapján ezeket a hozzávalókat apróra zúzta, összekeverte és széthintette a körben.”

A gyenge pont (Tomcsik Gergely fordítása)

„Hiszen ez egy úrlény tojása! Semmi kétség, ez egy másik bolygóról származó élőlény tojása, akárhonnán is került ide.”

A kis Bokko (Vojcskó Anita fordítása)

„Senki sem ment haza, emberi hangot mégsem lehetett hallani.”

Abe Kóbó: *Az özönvíz* (Stéger Ákos fordítása)

„A folyadékemberek felmászta a hegyekre, belevegyültek a folyókba és átkeltek a tengereken. Amikor elpárologtak, felhőkké alakultak, s eső formájában visszahulltak, aminek köszönhetően az egész világon elterjedtek. Kiszámíthatatlanná vált, hogy hol, mikor, mit fognak okozni.”

Dzai Oszamu: *A költöző madarak* (Vihar Judit és Szenté Cintia fordítása)

„Mondja, mit szeretne inkább: egyetlen olvasója olvassa el ezerszer a könyvét, vagy százezrek olvassák el egyetlen egyszer?”

Cusima Júko: *Néma vásár* (Konok Rebeka fordítása)

„A férfi kétségkívül a gyerekek apja volt, de nem olyan apa, aki figyelemmel kísérte az életüket. Ez a két gyerek az ő gyereke, akiket a felesége szült. Az, hogy beleegyezett az én gyerekeimmel való találkozóba, csak egy szívésség volt a részéről, amiért hálásnak kellett lennem.”

Minato Kanae: *A tenger csillagai* (Hrabovszky Dóra fordítása)

„Olyan érzés volt átbeszélni a fickó történetét a feleségemmel, mintha tüskétől szabadultam volna, s még csak ürügyet sem kell kitalálnom arra, hogy miért találkozom egy másik nővel. Maradt ugyan még egy dolog, amit nem meséltem el a feleségemnek. Középiskolás koromban történt. Nem olyasmi, amit titkolnom kéne, de beszélni sem akartam róla. Nem változtat ugyanis azon, hogy a fickóval többé nem találkoztam, miután megmutatta nekem a tenger csillagait.”

Higasino Keigo: *Robotbébit, kölcsönzőből* (Lichtenstein Noémi fordítása)

„A kölcsönszerződésben kikötötték, hogy abban az esetben, ha a szerződésben foglalt időnél hamarabb visszavinnék a robotbébit, a hátralevő napok számától függően egy bizonyos összeg megfizetésére lennének kötelesek. Állítólag ezzel azt szeretnék elérni, hogy a robotbabákat kikölcsönzők ne vegyék félvállról a gyereknevelést. Ha pedig neadjisten nem gondolják rendesen a kikölcsönzött babát, arról a robot adatai árulkodni fognak, és így megint csak bírság megfizetésére kötelezhetik őket.”

Óe Kenzaburó: *A gyógyító család* (Vihar Judit fordítása)

„Nem vagyok hívő ember, de másképp nem tudom kifejezni ezt, mint a »kegy«, vagyis az angol »grace« szóval, amit a zenéjére vonatkozólag találtam. Ezt a szót a japánban még a következő jelentésekkel is fel lehet ruházni: »kegyelem«, vagy »méltóság«, vagy éppen »hála«, s mindezekkel a fogalmakkal együtt Hikari zenéjéről azt gondolom, hogy azért hallgatjuk olyan figyelmesen, mert a háttére túllép mai világunkon és mirajtunk is.”

*

Nacume Szószeki: *Haikuk* (Czifra Adrienn fordítása)

„Ősi szél süvít
magányomba belekap
hullámozó tenger”

Ajukava Nobuo: *Vándor lélek* (Hrabovszky Dóra fordítása)

„hogy többé sehová se kelljen hazatérnem”

Izazura Jaszuo: *Azonosítatlan repülő objektum* (Hrabovszky Dóra fordítása)

„Van ugyanis egy vízzel teli kanna,
Amely éjszakánként kisurran a konyhából”

Tanikava Suntaró: *Elhallgatni* (Bognár Attila fordítása)

„elhallgatni
a virágokkal”

*

Vihar Judit: *Egyszer jóllakni – Akutagava Rjúnoszuke: Édeskrumpli kása és Móricz Zsigmond: Tragédia című novellájának összehasonlítása*

„Akutagava és Móricz nem ismerte egymást, mégis mind a két elbeszélés, melyeknek megírása között mindössze hét év van, ugyanazt a problémát veti fel: a kisembert állítja a mű középpontjába, akinek egyetlen vágya van csupán, hogy egyszer jóllakhasson.”

Stéger Ákos: *Groteszkről és realitásról Abe Kóbo művein keresztül*

„Ahogy a prágai író is nehezen dolgozza fel azt az örökséget, amelyet askenázi származása rótt rá, s amelyet nagy teherként élt meg, Abe ugyanúgy belekeveredett egy olyan szerepbe, amelyet nem ő választott. Önakaratán kívül vált gyűlölt elnyomóvá, amelyre ő maga sosem aspirált, s ez eltörölhetetlen nyomott hagyott a munkásságán.”

*

Farkas Katalin: *A manga vonzásában*

„A mangák a jellemek színes skáláján keresztül nyújtanak betekintést a japán társadalmi életbe, melynek minden területét illemszabályok rendszere szövi át.”

Hajnal Krisztina: *Ikebana, a virágok útja*

„Az ikebana feladata ember és természet összhangjának megértése és újrateremtése.”

Nisimoto Keiszuke: *Sárkányok* (Lévai Vanda fordítása)

„A japánok néphagyományában a sárkányok azonban mindig közel álltak az emberekhez. A Sárkánykirályoktól a kedves emberek olyan fejkendőket is kaphatnak, melynek segítségével mindent hallanak.”

*

Meidzsi császár: *125 Vaka*

Császári költemények – magyarázatokkal (Vihar Judit fordítása)

„Én is szeretnék
egyre jobb és jobb lenni,
ezért hát mások
felhőtlen lelkében
ragyogjak fel tükörként!”

Haiku rovat

Beköszön az ősz
szelídül az éji táj -
én háborgok csak

Novák Barna

Sárguló levél
őszbe hulló mosolygás -
szívem szomorú

Török Anna

Hulló levelek
szívem lassabban dobban -
édes október

Császár Mártonné

Hull a falevél
lelke zizzen a sárban -
jaj, csak rá ne lépj!

Flack Sarolta

Téma: Késő őszel

Néma ma a kert
szemem a szürke égen -
hová tűnt a Nap?

Nagy Julianna

Minden elszáradva lent
a Hold ködköntösben jár

Kelényi Blanka

Száradt fa ágán
éjsötét halálmadár
rekedt hangja szól

Dudik Marcell

Halálszárnyak repdesnek
ma éjjel aratás vár

Zsohár András

Esőben a könny
sajgó szívem emésztő
komor ének száll

Gál Georgina

Fáradt testem megpihen
Eső öntözte virág

Mogyorósi Barbara

Még késő őszi láncvers:

Ó, naiv gyermek semmi sem tart örökké elválunk egyszer	Németh Kornél
Búcsút intünk egymásnak csupán emlék marad már	Benedek Brigitta
Az emlékek is majdan elmúlnak, habár - öröknek hittem	Pitlik Fanni
Emlékeink nyomai - csak egy magányos könyvlap	Iványi Gréta
Álomvilágom: egykoron enyém leszel, hogyan ledöntselek	Sóti Ármin
Mindig lesz más és újabb bánatra nincs semmi ok	Csenz Vera

Ágostai Katalin haikulánca

Búskomor - múlik
életem, s nem találom
létem értelmét

Keresem, de jaj,
nem találom indokát
megváltást várok

Járom utamat
s feleszmélek hirtelen -
megoldást látok

Szétnézek hát most:
környezetem elmúlik -
de én maradok

Olvasnivaló

A fejből pattant datolyaszilva fa

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy Szantaró nevű legény, aki egy faluban éldegélt. Szantaró háza előtt egy nagy datolyaszilva fa terebélyesedett.

- Vajon megérték-e már a datolyaszilvák? – egy őszi napon így kíváncsiskodott Szantaró. Éppen felnézett a fára, amikor kobakon találta egy vérpiros datolyaszilva, amely rögtön szét is loccsant rajta. Láttá ezt a fiú édesanyja, elszörnyedt, mert azt hitte, hogy Szantaró fejből ömlik a vér, valószínűleg betörhetett.

– Szantaró élsz-e még? – kiáltott fel az anyja, fiához szaladt és szorosan körbetekerte a fejét egy törölközővel.

– Ne aggódj, jól vagyok – válaszolta a legény, miközben megpróbálta lefejtetni a törölközőt.

– Nagy baj lett volna, ha a véred ömlött volna – az édesanyja nem hagyta, hogy a fia levegye fejről a kötést és ezek után Szantaró is ráhagyta.

Eltelt néhány nap.

– Mi a szösz lehet ez itt a fejemen? – lepődött meg Szantaró.

Mert csoda történt: a datolyaszilva kihajtott a feje búbján és egy kis facsemete nőtt ki belőle.

– Jaj, olyan nehéz a fejem – panaszkolta Szantaró, akinek nagy nyűg volt már az egyre gyorsabban növő fa és nem tudta, hogy ezután mitévő legyen.

Lassan eltelt egy év és újra beköszöntött az ősz.

– Ejha, hogy megérték ezek a datolyaszilvák itt a fejemen! – álmélkodott Szantaró.

A szomszédok meglepődve így kiáltoztak

„Ide süss mennyi finom datolyaszilva!”

„Azt a kutya fáját, a fejből nőtt ki a fa, de durva.” Ettől kezdve egy csapásra, Szantaró is egyre nagyobb tekintélyt szerzett a falusiak körében.

– Miért nem próbálsz szerencsét és adod el a gyümölcsöket a faluban? – kérdezte a legény édesanyja.

– Jó’van jó’van, megpróbálom.

Így aztán Szantaró elindult a faluba anyja unszolására.

– Tessék, vegyék és egyék a Szantaró datolyaszilvát! – kiáltozta a legény, és mivel ez egyáltalán nem volt mindennapi dolog, az emberek nagy trappolással odasereglettek hozzá.

A falusiak egymást túlharsogva ilyeneket óbégattak:

„A fejből pattant ki a datolyaszilva! Ez aztán furcsa. Hé, te, adj egyet!”

„Hagyjatok nekem is!”

„Én vagyok a következő!”

Ezután mind vettek Szantaró datolyaszilvájából.

– Ha ez így megy tovább mi az égvilágon semmit nem tudunk eladni, a rosseb egye meg! – zsörtölődött az egyik datolyaszilva árus.

– Ez a Szantaró úgy hallottam, hogy szeret inni.

- Ó, de még mennyire, hát itassuk le bosszúból – így ördögösködtek a szilvaárusok, és miután megvendégelték a legényt, leitatták.

Szantaró sokat ivott és olyan jól érezte magát, hogy álomba merült. Az árusok eközben egy fűrésszel, nagy reccsenéssel kivágták a datolyaszilva fát.

- Mintha könnyebb lenne a fejem. Mégis, hogy a fenébe lehet ez? – ébredt fel Szantaró nagy meglepetten.

Majd amikor a fejére tette a kezét, észrevette, hogy a fa eltűnt onnan. Először csalódást érzett, de a fejére már nem nehezedett semmi és a nyaka se fájt már.

- Legalább ennyivel könnyebb lett a fejem – mormolta Szantaró és hazabattyogott.

Eltelt egy újabb év.

„Jaj, a fejem de viszket.” Gondolta Szantaró, mivel a múltkoriban a kivágott fa tönkjén gombák dugták ki a fejüket.

- Ez jó hír – mosolygott össze Szantaró és az édesanyja. A legény tüstént el is indult a faluba eladni a gombákat.

- Tessék, vegyék és egyék a Szantaró gombát! – kiáltozta a legény.

- Ide süss, a fején nő a gomba!

- Hú, de kemény – Ilyesfajta megjegyzések hallatszottak a sokadalomból, majd a fejéből pattant gombák egy szempillantás alatt elfogytak.

- Remek, remek – olvadozott Szantaró.

Ez azonban sok embernek nem nyerte el a tetszését. Ők voltak a gombaárusok:

- Mikor ez az isten csapása Szantaró megjelenik, mitőlünk egy lélek se vásárol már.

- Ez a Szantaró úgy biza, szeret vedelni, bosszúból ittasuk le! – Tervüket meg is valósították.

Amikor Szantaró már berúgott és álomba merült, a gombaárusok baltával elvágták a fa gyökerét, majd kihúzták a fatuskót nagy erőlködés közepette.

- Már megint mi a csuda ez? – csodálkozott Szantaró mikor felkelt és a fejére tette a kezét. A feje búbján egy tómederszerű mélyedés tátongott. Először csalódást érzett, hogy eltűnt fejről a tuskó, majd miközben azzal vigasztalta magát, hogy a feje legalább könnyebb lett, lassan hazaballagott.

Hirtelen nagy zivatar zúdult Szantaróra, az esővíz pedig feltöltötte a mélyedést a fején, amiből egy tavacska kerekedett.

– Csak nem egy tó lesz a következő? - sopánkodott a legény, majd kisvártatva a fején keletkezett tavacsát benépesítették a kárászok.

A legény és az édesanyja egy nagyot nevettek, és ezek után Szantaró ismét elindult a faluba, hogy halat áruljon.

– Tessék, vegyék és egyék a Szantaró kárászt. Élő halat tessék! – harsogta a legény miközben körbesétált a faluban, az érdeklődő falusiak pedig megvették tőle az összes halat az utolsó darabig.

Ez azonban sok embernek nem nyerte el a tetszését. Ők voltak a halárosok.

– Szantaró miatt ma senki nem jött hozzánk halat venni – morgott az egyik.

– Nem megy az üzlet – panaszolta egy másik.

– Úgy halottam, ez a Szantaró szeret felönteni a garatra. Itassuk le és álljunk bosszút a kárunkért. - tervelték ki végül az árusok.

Így hát le is itatták a legényt, és Szantaró le is részegedett, de eszébe jutott, hogy már többször is pórul járt ugyanezen a helyen.

– Veszélyes itt aludnom – mondta a fiú miközben feltápáskodott, majd hazacsámpázott.

Útközben azonban összegabalyodott a fiú lába és elesett. Ekkor nagy loccsanással kiömlött az összes víz a mederből.

„Ó, szerencsére maradt még benne valami.” - gondolta Szantaró és elkezdett kotorászni a mederben. Nagyon meglepődött, amikor hirtelen aranyzuhatag tört fel onnan. De nálánál is jobban meglepődtek a rosszakarói:

„Szantarónak nagyobb szerencséje van, mint nekünk.” Törődtek bele a falusiak a dologba és többé nem irigykedtek a fiúra.

Ettől kezdve Szantaró boldogan élt, amíg meg nem halt.

Molnár Gáspár fordítása

Az alábbiakban az elmúlt időszak eseményein készült fotókból szemezgetünk:

Fotók: Borsányi Klára, Gilicze Ágnes, Hartai András, KABK

Minden kedves Tagunknak kellemes karácsonyi ünnepeket és sikeres új évet kívánunk!

Szerkesztő: HORVÁTH ALÍZ (holiza5@gmail.com)

A Kizuna következő száma várhatóan 2019. március első felében jelenik meg. Cikkeiket, hozzászólásaikat február végéig küldhetik el **Horváth Alíz** főszerkesztőnek (holiza5@gmail.com). Aki fel szeretne iratkozni naprakész e-mail levelezőlistánkra, az az **mjbt-subscribe@yahoogroups.com** címre írjon levelet! Honlapunk: **<http://mjbt.hu>** és **www.facebook.com/mjbt.hu**.

KIZUNA – megjelenik negyedévente. Alapította Szentirmai József. Kiadja a Magyar-Japán Baráti Társaság. (Nemzetek Háza, Budapest, VI. Bajza u. 54.)

A Magyar-Japán Baráti Társaság helyi csoportjainak és tagozatainak elérhetőségei:**Dunaújváros:** Németh Irma. E-mail: cirmi63@gmail.com**Győr:** Horváth Ferenc. Cím: 9023 Győr, Ifjúság krt. 35. Tel. (munkahely): 96/516-675

Mobil: 70/705-6262 E-mail: horvferivk@freemail.hu

Gyula: Gyula MAPON Gyulai Magyar-Japán Kulturális Egyesület (mapon.gyula@gmail.com), Hankó Ferenc (elnök: foknah@gmail.com; 06-30-486-2170); Fodor György (kapcsolattartó: georgefrill@gmail.com; 06-20-397-0344)**Kecskemét-Aomori Baráti Kör:** Kriston-Vízi József

E-mail: kristonstern@gmail.com.

Keszthely: Móroczné Komáromi Gyöngyi. Tel.: 30 629 4038 E-mail: gyongyi@jmik.hu

Web: www.jmik.hu

Miskolc-Görömböly: Dr. Ujaczki Tibor. E-mail: ujaczki@citromail.hu. Cím: 3516 Miskolc, Szolártsik tér 4.**Pécs:** Wogerné Sági Judit. Tel.: 30 901 3254 E-mail: sagi.judit@gravirtechnika.hu**Székesfehérvár:** Schwerlichowszky László. Cím: 8000 Székesfehérvár, Tóvárosi ln. 50.III.10.

Tel.: 06/20-9316-117; 20/278-7024 (l./fax: (36) 22/505-544)

E-mail: schwerly@t-online.hu Web: www.magyarjapanklub.hu

Szentendre: Bassa Zoltán. Tel.: 06 30 9351256 E-mail: zoltanbassa@gmail.com**Szolnok:** Kovács Mihály. E-mail: misi-bacsi@freemail.hu**Szombathely:** Schmitt Csilla. Tel.: +36309579059 Fax: +3694321384

Cím: 9700 Szombathely, Jókai Mór u. 5. Web: www.mjbt-szombathely.mlap.hu

Vác: Gyarmati Péter. E-mail: leiningen@freemail.hu**Zalaegerszeg:** dr. Szigethy István, Tel: 30/9373894, E-mail: szigethyi@freemail.hu**Veszprém-megyei Magyar-Japán Baráti Társaság:** Kutics Károly.

E-mail: kutics.karoly@chello.hu

Tagozatok és vezetőik:**Gasztronómiai Tagozat:** Borsányi Klára. E-mail: borsanyi.klara@gmail.com**Haiku Tagozat:** Vihar Judit. E-mail: jvihar@gmail.com**Ikebana Tagozat:** Hajnal Krisztina. E-mail: krisztinahajnal@gmail.com**Japánkert Tagozat:** Dani Zoltán. E-mail: dani.zoltan@gmx.net**Japán öltöztetés Tagozat:** Csalló Edina. E-mail: a2yuki@gmail.com**Kalligráfia Tagozat:** Zopcsák Ferenc Zsolt. E-mail: zopcsakferi@gmail.com**Origami Tagozat:** Villányi Mariann (Magyar Origami kör). E-mail: mariann.villanyi@gmail.com**Reiki Tagozat:** Petrik Márta Magdolna. E-mail: pemama_3@hotmail.com, Tel.: 06 20 460-9104